

Diplomová práce „Analýza činnosti Papežských misijních děl v České republice“ si klade za cíl prozkoumat, nakolik je činnost Papežských misijních děl u nás opravdu misijní. Nejprve definuje základní pojmy: misijní činnost, charita, humanitární pomoc a rozvojová spolupráce (1. kapitola). Jejich společným jmenovatelem je starost o druhého; charitativní a misijní činnost je motivována nábožensky a koná ji církve, naopak humanitární pomoc a rozvojová spolupráce je záležitostí sekulárního státu (i když v běžné mluvě se přesně nerozlišují). Charitativní činnost, tj. nezištná pomoc potřebným, nemá náboženský cíl, není nástrojem evangelizace, naproti tomu vlastním cílem misie je hlásání evangelia (2. kapitola). To je náplní Papežských misijních děl v celosvětovém měřítku a s tím cílem byla zakládána: Dílo šíření víry 1822, Dílo dětí 1843, Dílo sv. Petra apoštola 1889 a Misijní unie 1916. (3. kapitola). Jejich činnost v ČR se od obnovení roku 1993 bohatě rozvíjí v různých formách členství a účasti a i výnosy sbírek rostou – za deset let existence na desetinásobek (4. kapitola). Podle toho, na co jsou tyto prostředky vynakládány, určíme základní charakter instituce. Přesné údaje národní kanceláře o využití finančních prostředků za léta 2011 a 2012 ukazují, že zhruba tři čtvrtiny jsou vynaloženy na misijní činnost a jedna čtvrtina na charitativní činnost. Ta se týká výhradně Díla dětí (které ji má v popisu práce od založení) a je zajímavě vyvážena intenzivní pastoračí dětí v ČR (5. kapitola). Závěr je, že Papežská misijní díla v ČR jsou ve skutečnosti mnohem více misijní, než sama sebe prezentují.